

Love: Vi spelade även några Bad Religion-covers om jag inte minns fel! Jag har faktiskt en idé om att vi ska göra en gammal Utopia-låt i Kardinal-tapping. Det vore roligt.

Hur slog pandemin på er som band? Skulle ni säga att den fört något gott med sig?

Martin: Vi hade lite gigs planerade när allt hände. Vi skulle lira tillsammans med Slutstation Tjernobyl och Mimikry i Umeå i Maj 2020, till exempel, så man var överpeppad på ett kanonår. Det giget och en del andra planerade gigs gick som allt annat i stöpet så naturligtvis var vi besviken. Men vi tog tag i det här att skriva musik på distans och lyckades faktiskt skriva stora delar av en EP och dessutom spela in den, utan att knappt ens mötas. Det är väl en bra sak som kommit med pandemin. Man har insett att distans inte betyder avslut, utan det finns otroligt mycket man kan göra utan att vara i samma lokal, eller ens samma del av världen.

Det går ju inte att missa att ni är från Umeå, ni har en tidigare skiva som kort och gott heter Umeå samt flertalet låtar om staden. Vad betyder Umeå för er och hur har staden förändrats sedan ni var kids på 90-talet?

Martin: Umeå är alltid hemma. Jag har personligen flyttat omkring en massa och provat olika städer, men på något sätt hamnar jag alltid tillbaka i Umeå igen. Jag vet inte om Umeå har förändrats så mycket sedan 90-talet egentligen. Jag tror mer att man själv har förändrats och fått upp ögonen för hur staden ser ut och sköts på ett annat sätt nu när man närmar sig att bli gammal på riktigt.

Love: Jag älskar Umeå, i alla fall allt som är bra, haha. Det enda som är negativt är att det är så långt att frakta arslet till spelningar man ska se eller spela på!

Jag tycker ju om att se tillbaka på just 90-talet, Umeå var ju minst sagt en stark aktör när det gäller punk och hardcore, hur ser ni tillbaka på den tiden och punkscenen? Om ni skulle namndroppa en handfull viktiga band (aktiva som ickeaktiva) från Umeå, vilka skulle det bli och varför?

Martin: Punkscenen har alltid varit stark i Umeå, och är det till mångt och mycket fortfarande, även om den numera hålls i replokaler och på scener snarare än i ockuperade hus och på gatorna. Men ska man droppa bandnamn från förr kan man ju inte låta bli att nämna The Retards, Abhinanda, Magpie, Karandash, Final Exit och GPK. Och Refused då, så klart. Det var band jag tyckte jätkligt mycket om då, även om jag var en töntig hårdrockare på den tiden.

Love: Alla band som Martin nämner är/var fantastiska. Det jag verkligen tyckte om var smältdegeln av olika stilar som fick finnas samtidigt. Jag som utstuderad allätare tänker då på Ray Wonder och Shreadheads för att nämna några.

Jag nämnde Slutstation Tjernobyl när jag recenserade Baltic City, nu släpper ni en split med dom, de är ju dessutom också från Umeå, hur går era tankar om att få

splitta med dom? Båda banden kör ju dessutom en cover av det andra bandet, ni valde deras låt God Läskeblask, varför just den?

Martin: Som tidigare nämnt så hade vi ett gig planerat med ST i Maj 2020 och när det inte blev av så började jag och Danne Berggren snacka lite löst om att göra någonting gemensamt. Efter ett tag började vi snacka om att göra turné ihop och där föddes idén om att gå all in och släppa en split ihop innan. Kändes så otroligt självklart när vi väl kom på det eftersom vi alla känner varandra mer eller mindre sedan mitten-slutet av 90-talet. Att vi valde God Läskeblask var att vi kände att vi kunde göra den låten mest rättvisa, samt att jag redan kunde texten framlänges och baklänges till den.

Love: Det känns lite extra roligt för mig att göra detta tillsammans med Slutstation då vi var kompisband med dem med mitt gamla trallpunkband Utopia. Anekdoterna från den tiden är många och kära.

Ni har ju fått med ett par riktigt prominenta gästsångare på några av de nya låtarna. Hur gick processen till med de låtarna och att få med just de gubbarna? Om någon sagt till er när ni var 16 bast att Bonta från Asta skulle sjungit med er, hade ni kunnat tro på det?

Martin: Att få med gubbarna var störtentelt. Jag har träffat allihop tidigare och man har surrat lite löst här och där. Punks är ju enkla att ha att göra med. Curre hade redan gäst på en låt på våran 10-tummare Baltic City så han ställde upp igen. Sedan skickade jag iväg ett meddelande till Hjalles och Bonnis och de var också på. I och med pandemiskiten var det kanske lättare eftersom de flesta ändå satt i samma sits som vi vad gäller livespelningar. Vi är sjukt nöjda med deras prestationer och kunde inte vara mer tacksamma för att de tog sig tid, och det är fantastiskt roligt att samarbeta med andra musiker från andra band. Vi hoppas kunna göra mer av sådant framöver. Men du har helt rätt, hade du droppat någon av dessa legender som framtida gästsångare i mitt band när jag var yngre hade jag nog mest garvat och föreslagit att du skulle få huvudet undersökt.

Jag tycker att vi bör prata lite om Second Class Kids Records som släppt era två senaste alster samt kommer släppa kommande split. Hur är det att vara uppbackad av Pelle? Vilka SCKR-releaser snurrar oftast hos er? Hur kommer det sig att ni hamnade på just det bolaget?

Martin: Pelle och SCK är guld hela vägen. Att ha honom i ryggen har gjort enorm skillnad på hur vi når ut med vår musik. Sen är han verkligen en ”musiken först”-gubbe och inte den traditionella bolagsdirektören som bara kollar ställar. Vi hamnade på SCK efter inrådan från Pierre från LK14 att vi borde kontakta Pelle och snacka vinyl. Så jag följde rådet och sen var det klart och vi ser verkligen ingen anledning att gå till någon annan. Av bolagskompisarna så lyssnar jag själv mest på LK14, Sardo Numspa och Skrammel, men det händer rätt ofta att jag dunderar igång Pelles spellista ”öldrickervisor” på Spotify för att få en bra uppdatering av vad den andra banden håller på med.